

Miriam Van hee

Le maigre repas

à table sous la lampe
silencieusement nous mangeons; nos mains
- taches blanches - vont et viennent,
bague au doigt, jouant
distraitement avec le pain coutumier.

Nulle joie, rien d'insolite
dans le tintement de nos
couteaux et de nos fourchettes.

Et naturellement nous ne savons rien
du bonheur de voyageurs
dans un train, le soir.

Traduit du néerlandais par l'Atelier de traduction à Paris
sous la direction de Philippe Noble.

Het karige maal

*onder de lamp aan tafel
zwijgend eten wij; onze handen
als witte vlekken komen en gaan;
onze beringde vingers achteloos
met het vertrouwde brood spelend.*

*Geen vreugde niets ongewoons
is er in de klank van onze
messen en vorken.*

*En natuurlijk weten wij niets
van het geluk van reizigers
in een avondtrein.*

Uit *Het karige maal* (1978).

Chevreuls

j'ai demandé si tu m'aimais encore
et tu as gardé un long silence
puis «regarde», as-tu dit, «en bas»

là-bas dans une lumière
lente et à fleur de sol
deux chevreuls un instant immobiles,
puis ils s'enfuirent, vifs et aériens
dans les fourrés

çà et là des feuilles jaunissaient
c'était ce que tu allais dire ensuite
«septembre, l'arrivée de l'automne»

Traduit du néerlandais
par Philippe Noble.

Extrait de *La Cueillette des mûres* (2006).

Reeën

*ik vroeg of je nog van me hield
en je zweeg lange tijd
tot je «kijk», zei, «beneden»*

*daar stonden in langzaam
en laaghangend licht
twee reeën een ogenblik stil,
toen vluchtten zij snel en gewichtloos
het struikgewas in*

*hier en daar werden bladeren geel
dat was wat je daarna zou zeggen
«september, de herfst komt er aan»*

Uit *De bramenpluk* (2002).

Au bassin d'aviron

là-bas mon père va dans un bateau sur l'eau
il rame avec lenteur entre de longs

silences, il agite une rame dans l'eau
il fait des vagues qui tardent à toucher la rive

là où je ne suis plus, j'avance à vélo sur la berge
lui crie qu'il fait du sept et demi à l'heure

il tourne le dos à ma vue, il voit
où nous étions, je vois ce qui s'approche, il porte

un bonnet kirghize, pas un vrai mais une coiffe
de coton passé car il y a trop de vent

dit-il, pour une casquette et ses pieds sont chaussés
de galoches qui lui viennent de son beau-père

et qui tiennent, dit-il, si jamais il devait
malgré tout sombrer dans les abîmes, il aimait

l'eau comme il aimait ma mère car en pleine
mer elle seule lui manquait, nous avait-il

jadis confié, et nous, pensai-je en lui faisant
un grand signe d'adieu qu'il ne pouvait me rendre, je criai

mais il ne m'entendait pas, il ramait sans effort
apparent, lentement il accomplissait son

devoir sur cette terre, parfois me regardant
sur la rive, ému peut-être mais d'ici on ne

le voyait pas, ce pouvait être aussi bien
un de ces petits jeux dont j'ignorais les règles

et je pensai que je pouvais le laisser là, l'eau
le comprenait et le ramenait sens devant derrière

vers la berge

Traduit du néerlandais
par Philippe Noble.

Op de watersportbaan

*daar gaat in een bootje mijn vader te water
hij roeit met langzame halen waartussen*

*het stil is, hij roert met een spaan in het water
hij maakt golven die later de oever bereiken*

*waar ik niet meer ben, ik fiets op het land
ik roep dat hij zeven en half gaat per uur*

*hij zit met zijn rug naar mijn uitzicht, hij ziet
waar we waren, ik zie wat er komt, hij draagt*

*een kirgizische hoed, geen echte maar een
van verschoten katoen want er is te veel wind*

*zegt hij, voor een pet en hij heeft aan zijn voeten
galoches die nog van zijn schoonvader waren*

*en goed blijven zitten, zegt hij, mocht hij dan
toch in het diepe belanden, hij hield van het*

*water, zoals van mijn moeder want midden
op zee ontbrak alleen zij, zo liet hij zich vroeger*

*ontvallen en wij dan, zo dacht ik en wuifde
ten afscheid, hij kon niet terugwuiven, ik riep*

*maar hij kon mij niet horen, hij roeide, het leek
hem geen moeite te kosten, langzaam vervulde*

*hij zijn aardse plicht af en toe kijkend naar mij
op de oever, bewogen misschien maar dat was*

*van hier niet te zien, het kon evengoed nog
een spelletje zijn waarvan ik de regels niet kende*

*en ik dacht dat ik hem daar kon laten, het water
verstond hem en droeg hem achterstevoren*

terug naar het land

Uit Ook daar valt het licht (2013).

Sur place

en bas est le village, il paraît
tout avoir, un clocher
une place, un pont et des lointains

un bois de chênes où le vent parfois
se déchaîne, et des maisons
les volets sont fermés, des taches

de lumière bougent sur le chemin
de terre et c'est miracle, un monde
habitable à ce point, et que pousse

le raisin dans un sol aussi dur
et que la treille ombrage
sans y penser, le pommier porte

encore des pommes petites, rouges et qui
sous l'œil de personne, tomberont
quand leur heure sera venue

Traduit du néerlandais
par Philippe Noble.

Surplace

*beneden ligt het dorp, het lijkt
alsof het alles heeft, een toren
een plein, een brug, een achtergrond*

*een eikenwoud waarin de wind
tekeer kan gaan, en huizen
de luiken zijn gesloten, vlekken*

*licht bewegen op de aarden weg
het is een wonder, zo bewoonbaar
als de wereld is, dat druiven*

*kunnen groeien in zulke harde grond
en de wingerd schaduw geeft
zonder bedoeling, de appelboom*

*draagt appels nog, kleine, rode die
voor niemands ogen zullen vallen
als hun tijd gekomen is*

Uit *Ook daar valt het licht* (2013).